

ПРОТОКОЛ

№ 2469

гр. София, 15.12.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 1 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Борисова

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
и прокурора Гергана Павлова Кюркчийска (СГП-София)
Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Борисова Частно
наказателно дело № 20211100203024 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 13:58 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА – Н. П.И. редовно призован, явява се лично, доведен от Затвора – град София и с адвокат Г.Ч. от САК, редовно упълномощен защитник по делото.

В залата се явява ИР. М. П. – майка на лишения от свобода Н.И., която е редовно упълномощена от същия, която го представлява.

НАЧАЛНИКЪТ НА ЗАТВОРА – град СОФИЯ – редовно призован, се представлява от М.М. – инспектор IV-та степен ИСДВР при Затвора София, I категория при ГД „ИН“ на Министерство на правосъдието, с пълномощно от днес, упълномощен със заповед № Л-349/18.10.2021 г. на началника на затвора – София старши комисар В.К..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили по делото писмени документи от Началника на затвора – София от дата 14.10.2021 г., а именно: длъжностна характеристика на инспектор А.П. С. и длъжностна характеристика на инспектор Р. И.а Б. - и двете инспектори VII-ма степен в ЗО Казичане, II-ра категория към Затвора - гр. София.

ДОКЛАДВА писмо рег. № 4429/от 18.10.2021 г. на началник затвора София - старши Комисар В.К., с което писмо се уведомява настоящия съдебен състав за определените служители при затвора – гр. София, които да проведат ново интервю с лишения от свобода Н.И. при участието и на психолог, а

именно служителите: инспектор СДВР И. Й.Д. при затвора – гр. София и инспектор психолог ЗООТ Б.Й. при затвора – гр. София.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писмо рег. № 4909/16.11.2021 г. на инспектор М.М., към което писмо са приложени: доклад за пробационен надзор на инспектор „Пробация“ от 05.11.2021 г. при затвора – гр. София; Доклад за лишения от свобода Н.И. от 05.11.2021 г. на ИСДВР при затвора – София; диференцирано психологическо изследване, изготвено на лишения от свобода Н.И. от инспектор психолог от дата 20.10.2021 г.; заключение от експресно психологическо изследване на лишения от свобода Н.И. от 26.03.2018 г.; Доклад за лишения от свобода Н.И. от 20.12.2018 г., изготвен от инспектор ИСДВР и инспектор ИФЗНССДВР при затвора – гр. София.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА заповед № 209/16.04.2018 г., с която началника на затвора – София награждава лишения от свобода Н.И. с писмена похвала.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА книжка на лишения от свобода Н.И., изготвена във връзка с постъпването му в затвора - гр. София на 06.12.2018 г., попълнена от инспектор СДВР Д.Х..

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат и приобщят представените по делото доказателства, тъй като същите са относими към предмета на делото.

ИНСПЕКТОР М.: Не възразявам да се приемат доказателствата. Представям справка от Началник на затвора – гр. София за размера на остатъка, който трябва да изтърпи лишения от свобода Н.И. към 15.12.2021 г. В същата справка се съдържа и становището на новия началник на затвора – гр. София - старши комисар В.К..

АДВ. Ч.: Не възразявам да се приемат представените доказателства. Представям и моля да приемете, Решение № 6917/23.11.2021 г., по д. № 10984/2021 г., по описа на АССГ, Второ отделение, 29 състав, което към днешна дата е влязло в сила и то касае заповед, в която на осъдения беше наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“. Това наказание беше изтърпяно от подзащитния ми. Всъщност беше му „измислено“ наказание, след като извикахме инспекторите и ги разпитахме. От съдебното решение е видно, че бяха изгледани видео-записи, от които се вижда, че лишения от свобода Н.И. не се е отклонил от изтърпяване на трудовите му задължения, нито е искал да се отклони от местата, на които е изтърпявал трудовите си ангажименти. Наказанието е наложено и по друга причина, че в него са намерени непозволені вещи и предмети, а такива всъщност не са били намерени. След последното заседание му беше „измислено“ наказание, което съдът отмени.

Представям и моля да приемете и личностова характеристика от г-жа Койчева, която е изключително интересна и с нея са запознати представителите на прокуратурата и на затворническата администрация.

Въпросното наказание не само, че беше изтърпяно от подзащитния ми, но той беше и спрял от работа и към днешна дата не е трудово ангажиран, макар и същото наказание да беше отменено.

Представям и моля да приемете жалбата до АССГ с вх. № 36546/27.10.2021 г. и оригинала на заповед № 159/26.10.2021 г., издадена от ЗО „Казичане“, с която лицето беше наказано, включително и копие от протокол № 148/13.10.2021 г. за претърсване и обиск, в което служителите твърдят, че не са намерили забранени вещи и предмети.

След края на последното заседание и разпита на инспекторите, обърнах внимание, че се притеснявах моя подзащитен да не бъде репресиран, което притеснението важи и към днешна дата. Имам опасения, че нещо може да му бъде подхвърлено, може да му бъде „измислено“ друго наказание, може едва ли не да бъде обвинен в престъпление. Затова апелирам към представителя на СГП отново да извърши проверка, защото по делото в АССГ най-безпристрастно доказателство бяха записите от видеокамерите на МВР болница, които не могат да бъдат манипулирани. Същевременно по делото бяха разпитани двамата служители, които са извършили проверката, която е целенасочена и те пред съдията заявиха, че са го забелязали с няколко туби с вода по 10 л. да се движи по бул. Скобелев, последвали са го и са влезли след него. На записа от видеокамерите такова нещо не се вижда, не се вижда дори лице, което да прилича на него или да носи съдове с вода. Самите те заявяват в протокола за обиск, че няма забранени вещи и предмети, каквото е вписано в заповедта. След като изтърпя наказанието си в изолатора лишения от свобода Н.И., беше спрял от работа и макар отменителното решение да е факт, той все още не е върнат на работа. Твърдя, че Решението на АССГ е влязло в сила, тъй като не е обжалвано.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат представените от защитата писмени документи, като доказателства по делото.

ИНСПЕКТОР М.: Да се приемат представените документи от защитата. Решението, което представи защитата от АССГ, във връзка с обжалването на заповед № 159/26.10.2021 г. не е обжалвано от страна на началника на затвора – София и вероятно е влязло в законна сила.

СЪДЪТ с оглед становището на страните намира, че не са налице процесуални пречки за прилагане по делото на писмените доказателства докладвани от съда, от началника на затвора – гр. София и представени от защитата, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА: Длъжностна характеристика на инспектор А.П. С.; Длъжностна характеристика на инспектор Р. И.а Б. - инспектори VII-ма степен в ЗО Казичане, II-ра категория към Затвора - гр. София; Писмо рег. № 4429/от 18.10.2021 г. на началник затвора София - старши Комисар В.К.; Писмо рег. № 4909/16.11.2021 г. на инспектор М.М., към което писмо са приложени: Доклад за пробационен надзор на инспектор „Пробация“ от 05.11.2021 г. при затвора – гр. София; Доклад за лишения от свобода Н.И. от 05.11.2021 г. на ИСДВР при затвора – София; диференцирано психологическо изследване, изготвено на лишения от свобода Н.И. от инспектор психолог от дата 20.10.2021 г.; заключение от експресно психологическо изследване на лишения от свобода Н.И. от 26.03.2018 г.; Доклад за лишения от свобода Н.И.

от 20.12.2018 г., изготвен от инспектор ИСДВР и инспектор ИФЗНССДВР при затвора – гр. София; Заповед № 209/16.04.2018 г., с която Началника на затвора – София награждава лишения от свобода Н.И. с писмена похвала; Книжка на лишения от свобода Н.И., изготвена във връзка с постъпването на същия в затвора в София на 06.12.2018 г. попълнена от инспектор СДВР Д.Х.; справка от Началник на затвора – гр. София за размера на остатъка, който трябва да изтърпи лишения от свобода Н.И. към 15.12.2021 г., която съдържа и становището на началник на затвора – гр. София - старши комисар В.К.; Решение № 6917/23.11.2021 г., по д. № 10984/2021 г., по описа на АССГ, Второ отделение, 29 състав; Личностова характеристика от г-жа М.К. с дата 01.11.2021 г.; Жалба до АССГ с вх. № 36546/27.10.2021 г. – в оригинал; Заповед № 159/26.10.2021 г., издадена от ЗО „Казичане“ – в оригинал и копие от протокол № 148/13.10.2021 г. за претърсване и обиск.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

С оглед липсата на доказателствени искания от страните по реда на чл. 275 НПК и на основание чл. 283 НПК СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания по доказателствата.

С оглед липсата на доказателствени искания от страните по реда на чл. 275 НПК и на основание чл. 283 НПК СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА приложените и представени по делото писмени доказателства.

Счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО и

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

АДВОКАТ Ч.: Моля да уважите молбата на подзащитния ми за условно предсрочно освобождаване, тъй като считам, че са налице и двете кумулативно изискуеми предпоставки на чл. 70, ал. 1 НК. Безспорно по делото е установено, че моя подзащитен е изтърпял повече от ½ от наложеното му наказание. Що се отнася до втората предпоставка да са налице безспорни доказателства, че същия се е поправил в цялата ми практика, за първи път виждам дело, което да изобилства от доказателства, че осъденото лице се е поправило. Моля почитаемия съд да обърне внимание на личностовите характеристики представени от различни служители в МВР-болница. Акцентирам на тях, тъй като са дадени от служители на МВР-болница, които са медицински лица, като две от тях – Д.С. – медицинска сестра и Е.Х. – старша медицинска сестра. Това са характеристики, дадени от медицински лица, които се ползват с особено доверие и уважение на обществото. Тези лица не само говорят за положителните качества на моя подзащитен, но и заявяват, че в началото на пандемията от Ковид-19 същият

е местил техника и е помагал при преместване на болни пациенти. По онова време, когато не се знаеше, въпреки, че и сега няма достатъчно данни, подзащитният ми е проявявал саможертва като е рискувал собствения си живот, с риск да се зарази от това заболяване за да помогне на някой друг. Какво по-голямо доказателство затова, че същия се е поправил от готовността му да рискува собствения си живот, за да помогне на някой друг. Останалите длъжностни характеристики са от хора, които са помагали в охраната и са били на различни длъжности в МВР болница, все проверени хора, без съмнения в личните им качества и характеристики. Обръщам внимание на представената служебна бележка от фирма „А. 2000“ ООД, касаеща предложение за работа на осъденото лице. Същият е бил трудово ангажиран, преди изтърпяване на наложеното наказание, има данни, вече че му е предложена работа и лишения от свобода Н.И. ще се социализира и ще има възможност да работи, и да получава трудови доходи. Той е женен и има семейството, което е готово да окаже подкрепа след уважаване на молбата му за условно предсрочно освобождаване. Във връзка с всичко изложено дотук, включително и становището на затворническата администрация, изготвения доклад на пробационния надзор, диференцирано психологическо изследване, заключение от експертното психологическо изследване, доклада от ИСДВР и нивото на оценка от риск от рецидив, което е намалено от 40 точки на 24 точки - тук обръщам внимание на представителя на СГП, как така първоначално риска от рецидив беше 40 точки, а след проведеното интервю с него и извършено психологическо изследване риска от рецидив беше намален значително. Направеното от затворническата администрация в ЗО „Казичане“ първоначално - за мен граничи не просто с дисциплинарно нарушение, а граничи с престъпление. Когато някой представя пред съда документи, които не са с невярно съдържание, а с неактуално съдържание, това поставя под риск не само лишения от свобода да изтърпява наказание „лишаване от свобода“ още 7 години, но и ошетява много голям кръг лица от негови близки и роднини – родители, съпруга и др. Не може някой да си позволява да дава мнение за друго лице без дори да го е виждал и без дори да е разговарял с него. Затова смятам, че трябва да бъде извършена проверка на затворническата администрация в ЗО „Казичане“. Ние разчитаме тези хора да превъзпитават лицата извършили престъпление, но как те ще ги превъзпитават без дори да ги видят.

Моля да уважите молбата ни за условно предсрочно освобождаване.

ПЪЛНОМОЩНИК И.П.: Поддържам молбата на лишения от свобода Н.И.. Присъединявам се и към изказването на адвокат Ч., към всички събрани доказателства, с които се доказва промяната на Н.И., неговото израстване и желанието му отново да се върне към обществото. Това, което бих искала да добавя, е че доказателствата, които сме представили в самото начало, изпратени от Белгия, и които касаят дълъг период от 8 години, моля също така да ги вземе предвид, тъй като те са подготвяни в продължение на един доста дълъг период. Администрацията в Кралство Белгия, за която много силно се съмнявах, че може да бъде обективна и с адекватно отношение към лишените от свобода се оказа, че се извършва системна, целенасочена работа

за връщане на криминално проявените и осъдени лица към един нормален живот. Биват връщани към навици за труд, за общуване, правят се системни срещи със социални служители, с психолози, прилагат се мерки на медиация с пострадалите от престъплението, автор на което е лишения от свобода и в тези срещи за медиация се дава възможност на лишения от свобода да види да види последствията от деянието, което е извършено. Дава се възможност да се приближат страните и всеки да влезе в чувствата на другия и да вземе поука за по-нататък за бъдещият си живот. Н. освен, че е участвал в трудовия процес от самото начало на задържането му, преди да бъде произнесена присъдата му е работил допълнително, за да може по някакъв начин да намали последствията от деянието си. Поддържал е срещи и контакти с родителите и със съпругата на гражданина на Кралство Белгия - Б.В. и в тези срещи е засвидетелствал искреното си разкажание, за това, което е извършено. От своя страна, самото желание за съдействие и за срещи в тази медиация на майката и съпругата е показано, че те оценяват неговото поведение, неговите фактически действия и му дават възможност той по-бързо да бъде освободен. В пенитенциарната система на Кралство Белгия са предвидени няколко условия, които са кумулативно свързани, за да може едно лице да бъде освободено предсрочно: на първо място е участие в труд, това е редовно плащане на гражданския иск към пострадалите лица, превеждане на съдебните такси и не на последно място, а дори на едно от основните места е съгласието на роднините на убития, той да бъде освободен.

Самите срещи – те са документирани, както от преводача, който е заклет преводач участвал от самото начало на производството, така и от медиатора, така и от социалните асистенти и от директора на затвора - няма простъпка, която да е била регистрирана за този период. В самото начало неговия риск е бил 21 точки и с този риск е изпратен до съда на Република България. Директорът на затвора свидетелства, че той не е имал негативно отношение нито към затворниците, нито към охраната, нито към който и да е член от затворническите служители. Той дава положителното си становище в момент, в който през м. август 2018 г. му предстои право за предсрочно освобождаване. Промяната в законодателството на Белгия не дава възможност да бъде предсрочно освободено лице, което няма регистрация в Белгия. Изпращайки го с всички тези документи, които сме представили началника на затвора в Белгия, счита, че той е изпълнил всички условия според белгийското законодателство и ще бъде освободен в България. За съжаление той влиза в една въртележка, в която не само не му се съдейства той да се промени и да може някога да се върне към един нормален живот, като поправен гражданин, а започва да се прави всичко възможно той да затъва. Ако някой иска да бъде убеден, че няма смисъл от всичко това, което върши, единствения начин е това да бъде непрекъснато повтаряно – няма смисъл да работиш, няма смисъл да се променяш, няма смисъл да имаш добро отношение с хората, които те заобикалят, защото нищо от това, което вършиш няма смисъл. Отношението на пенитенциарната система в България за съжаление в по-голям процент от случаите, действа по този начин. Лично аз, като майка не виждам какво би могло нататък да го поправи. По-скоро

виждам възможност за рецидив оставайки в тази система. Моля да уважите неговата молба и да приемете всички тези доказателства, като достатъчен аргумент да приемете такова решение.

ПРОКУРОРЪТ: Така депозираната молба за условно предсрочно освобождаване от осъденото лице Н. П.И. е неоснователна и не следва да бъде уважена. Мотивите ми затова са следните: молителят е постъпил в затвора на 20.03.2018 г. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за срок от двадесет години при „общ“ режим за извършено изключително, тежко, умишлено престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, вр. чл. 115 НК, а именно квалифициран състав на убийство. Присъдата е приета за изпълнение с решение по НЧД № 1563/2018 г., по описа на СГС, с което решение е осъществен трансфера на осъденото лице от Кралство Белгия. За начало на наказанието е приета дата 16.04.2010 г. От изготвената и приобщена към делото актуална справка за правното положение на осъденото лице е видно, че към днешна дата лицето е изтърпяло фактически наказание „лишаване от свобода“ в размер на 11 години, 7 месеца и 29 дни, от работа са зачетени 1 година и 25 дни и остатъка за изтърпяване е 7 години, 4 месеца и 6 дни.

От анализа на данните съдържащи се в първоначално представените писмени документи и книжа от затворническата администрация може да се направи обоснованият извод, че лицето е изтърпяло повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното с присъда наказание. Тъй като присъдата е приета за изпълнение в Република България, то при постановяване на условно предсрочно освобождаване се прилагат сроковете по чл. 70, ал. 1 НК на Република България, съгласно чл. 9, т. 3 от Конвенцията за трансфер на осъдените лица, изпълнението на наказанието, се урежда от закона на изпълняващата държава, включително когато се касае за продължаване на изпълнението, в каквато хипотеза сме изправени. В конкретния случай изпълнението на наказанието е започнало в Кралство Белгия. Съгласно ТР № 3/2013 г. същността на определеното по чл. 457, ал. 3 НПК е съдебен акт за приемане на изпълнение на присъда на постановена от чуждестранен съд, като своя, все едно постановена от национален съд. В акта се разрешават всички въпроси свързани с изпълнението на наложеното с чуждестранната присъда наказание, както и изтърпяното там предварително задържане. Видно от горното налице е фактически, макар и формално първата от изискуемите по чл. 70 НК предпоставки за постановяване на УПО, а е неприложимо законодателството на Кралство Белгия, още повече че присъдата не е отменена. Съгласно разпоредбата на чл. 70 НК, законодателят е дал възможност на съда да прецени дали са налице предпоставките за условно предсрочно освобождаване, т.е. това следва да се възприеме като правна възможност за приложението на този институт и в никакъв случай като автоматично задължение на съда. В тази насока са изложените принципи в Препоръка Рес (2003) 22 на Комитета на министрите на държавите-членки, относно условното освобождаване.

От друга страна от така изготвения първоначален доклад, както и последващите е видно, че лицето е награждавано 2 пъти – през 2018 и 2020 г. През периода на изтърпяване на наказанието на територията на България

лицето е наказвано е със заповед № 103/28.07.2020 г. за притежание на забранени вещи. Последващата заповед е отменена, поради което се солидализирам, че не следва да бъде взета предвид. Оценката на риска от рецидив първоначално е била 48 точки, което се оценява на среден риск, като впоследствие риска от рецидив е редуциран до 40 точки, а след последните приети в днешното съдебно заседание доказателства е видно, че рискът е сведен до 24 точки. Съгласно утвърдената Методика за оценка на риска, едва при оценка от 20 и по-малко от 20 точки, може да се приеме, че риска от рецидив е преодолян, поради което намирам, че е започнал процеса на поправяне, но риска не е преодолян. Също така моля да кредитирате и първоначално приложения към делото доклад, от който е видно, че при проведената корекционна работа с осъденото лице са констатирани следните дефицити в зоните на нуждите: настоящо правонарушение, начин на живот и обкръжение, междуличностни проблеми и умение за мислене. От допълнително представения доклад е видно, че отношението към правонарушението е сведено в пределите и рамките на нисък риск, но риска за вреди от обществото е среден, а целите на плана не са постигнати в пълен обем. Следва да се изтъкне в тази насока, че осъденото лице е трансферирано в затвора гр. София през 2018 г., поради което намирам, че периода за ефективна корекционна работа е недостатъчен, тъй като И. е осъден за тежко умишлено престъпление, а остатък за изтърпяване на наказанието е твърде голям. Действително съгласно Препоръка REC (2003) 22 на Комитета на министрите на държавите-членки и съдебната практика, казват, че големия остатък от изтърпяване на наказанието не би могъл да обосновава самостоятелно отказ за условно предсрочно освобождаване, но този период е необходим за да докаже лицето своето трайно поправяне. Не бива да се пренебрегват и данните по делото, че престъплението е извършено под въздействието на алкохол, както и че Н.И. има влечение към алкохола, в каквата насока намирам, че следва да се работи усилено, за да се преодолее риска от рецидив, както и да се минимизира риска от вреди към обществото, който риск в действителност и употребата на алкохол всички знаем е забранена в затвора, няма как да се прояви, но е важно да бъде предпазено обществото.

Съгласно трайната съдебна практика на Съда по правата на човека то при постановяване на условно предсрочно освобождаване следва да се търси баланс между обществения интерес и личния, а в конкретния случай с оглед обществената опасност на деянието и дееца, намирам, че следва да се даде приоритет на обществения интерес. Именно прокуратурата е призвана да защитава обществения интерес и в тази насока изразявам своето отрицателно становище.

От друга страна не се оспорва, че осъдения е трудово ангажиран, поради което може да се приеме, че е показал честно отношение към труда, но само това обстоятелство не е достатъчно за приемане, че лицето се е поправило.

При определяне наличието на предпоставките за постановяване на условно предсрочно освобождаване, моля съда да се води не само от

Препоръка REC (2003) 22 на Комитета на министрите на държавите-членки, но и от трайната съдебна практика обективизирана в постановление № 7/1975 г. на Пленума на ВС на Република България, съгласно която поправянето на осъдения на „лишаване от свобода“ е постигнато преди да е изтекъл целия срок на наказанието, то изтърпяването на остатъка от него се явява нецелесъобразно.

С оглед необходимостта от заличаване дефицитите в поведението на И., намирам, че не е налице отпаднала нецелесъобразност. Именно, поради горните констатации при изпълнение на плана на присъдата намира, че лицето не е готово за интегриране в обществото, тъй като не е постигната положителна прогноза за личностовата му цялостна реализация извън пенитенциарното заведение. Налице е несъмнено започнал положителен процес на поправяне, но се изискват доказателства за трайна и необратима промяна, която да направи изпълнението на наказанието безпредметно. Моля съдът да кредитира показанията на свидетелите Р. И.а Б. и А.П. С. и двете служители на затвора в гр. София, тъй като съгласно горе цитираната препоръка на съвета на Европа при постановяване на решението си, съдът следва да се базира основно на докладите и устните изявления на персонала работещ в местата за лишаване от свобода, който е запознат с лишеното от свобода лице и с неговите лични обстоятелства.

Предвид горното намирам, че в хода на настоящото производство не са събрани изискуемите доказателства по чл. 439а НПК за поправяне на осъденото лице, както и че не са постигнати в пълен обем целите на специалната и генералната превенция обективизирана в чл. 36 НК, поради което следва молбата за условно предсрочно освобождаване да бъде оставена без уважение.

ИНСПЕКТОР М.: Както отбелязах вече в становището на началника на затвора, е че са налични и двете кумулативно изискуеми предпоставки за условно предсрочно освобождаване по чл. 70 НК на база, на които може да се уважи молбата на осъденото лице или изтърпяно е повече от половината от наложеното наказание и с оглед новонастъпилите обстоятелства е налице и второто изискване за достатъчно доказателства за настъпила трайна тенденция за поправяне и превъзпитаване на осъденото лице с оглед постигане целите на наказанието, заложили в чл. 36 НК.

С оглед на изложеното моля да постановите съдебен акт, с който да уважите молбата му и да постановите налагане на пробационна мярка за максимално допустимия от закона срок през изпитателния период. Моля на пробационните мерки да бъдат съобразени с представения доклад.

АДВ. Ч. (реплика): Искам да обърна внимание на представителя на СГП, че той се позовава в становището си на наложените наказания на подзащитния ми, но в ЗИН и Правилника към него е посочена, каква е давността на наложените наказания. Всички изброени наказания са погасени по давност. Затворническата администрация е длъжна на всеки шест месеца да преглежда затворническото досие, и когато едно наказание е погасено по давност, тя трябва да го извежда от досието. Не разбирам, защо СГП се

позовава в становището си на наказания, които са погасени по давност и би следвало да са изведени от досието на осъденото лице.

Що се отнася до твърдението, че съда трябва да изготви решението си въз основа на изготвения първоначален доклад от инспектора за социална дейност, припомням на представителя на СГП, че от съда беше изискан нов доклад, тъй като в предходните заседания се установи, че г-жа Б. е преписвала доклада от г-жа С., която г-жа С. е преписала от първоначалния си доклад. Госпожа Б. е изготвила доклада си без да разговаря с осъдения, без да го вижда, без да има ни най-малка представа от него като човек, да има лични впечатления от него и не е ходила на мястото, където той полага труд. Не мога да намеря изискване в закона, където на осъдения трябва да му остава много малко от наложеното му наказание. Това, че на него му остава да изтърпи седем години, причина ли е да не бъде уважавана молбата му за условно предсрочно освобождаване.

Прокуратурата говори за обществен интерес – аз, искам да кажа нещо, като адвокат, и като гражданин, че не съм съгласен едно лице, което се е поправило, и което няма нужда да търпи наказание „лишаване от свобода“ и да седи в местата за лишаване от свобода. Мисля, че обществения интерес не налага такова нещо, и моля още веднъж да бъде уважена молбата ни за условно предсрочно освобождаване.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Н.И.: Поддържам казаното от адвокат Ч., и моята майка И.П..

Уважаема госпожо Председател, уважаема госпожо Прокурор, уважаеми господин М., скъпи мои родители, не е изминал и ден от деня, в който извърших това ужасно престъпление, в който да не съм съжалил за постъпките си и да не съм се разкайвал дълбоко за случилото се. Действително аз се опитах да компенсирам загубата на това семейство, зная, че това е непоправимо и, че не мога да върна времето назад. Дълбоко се разкайвам. Дълбоко се разкайвам. Срегнах се със семейството по време на самия процес и впоследствие със срещата организирана от медиаторската служба, за да изкажа моите съболезнования и дълбоко разкаяние за случилото се. Те ме разбраха и действително получих опрощение, което за мен беше най-важното нещо. В момента се надявам и Господ да ми прости ... (лишения от свобода Н.И. плаче).

Мисля, че съм поправен човек и по-добър човек и мога да допринеса с добро на обществото, и да бъда пълноценен за същото общество, така и за семейството си.

На основание чл. 297, ал. 1 НПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ЛИШЕНИЯ ОТ СВОБОДА Н. П.И.: Госпожо Председател, моля да бъде уважена молбата ми за условно предсрочно освобождаване.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след проведено тайно съвещание като съобрази искането

направено в молбата на лишения от свобода Н. П.И., с която моли да бъде условно предсрочно освободен от изтърпяване от остатъка на останалото му наказание „лишаване от свобода“, което търпи към настоящия момент, като съобрази доводите на страните, изложени в днешното съдебно заседание, а също така докладваните и приложени по делото писмени документи приети като писмени доказателства и въз основа на закона намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 437 НПК, вр. чл. 70 НК.

Образувано е по молба на лишения от свобода Н. П.И., с която моли да бъде условно предсрочно освободен, тъй като счита, че са налице законоустановените за това предпоставки визирани от законодателя в разпоредбите по чл. 70 НК.

В конкретния случай лишения от свобода Н.И. е бил наказателно санкциониран на територията на Кралство Белгия с влязло в сила решение на 25.06.2013 г., постановено от наказателен съд на Източна Фландрия, Кралство Белгия за извършено от него престъпление по чл. 392, 393 и 394 от НК на Кралство Белгия, за което престъпление му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 25 години. Така наложеното наказание „Лишаване от свобода“ лишеният от свобода Н.И. е започнал да изтърпява ефективно в пенитенциарно заведение на територията на Кралство Белгия на 16.04.2010 г.

Във връзка с молба от страна на българския гражданин и лишен от свобода Н.И. компетентните съдебни власти на Кралство Белгия са извършили трансфер с цел продължаване изтърпяването на наложеното му наказание на територията на Република България. Във връзка с постъпило предложение от страна на градския прокурор на СГП е било образувано и НЧД № 1563/2018 г. по описа на СГС, НО, 21 състав, по което с определение от 09.05.2018 г., влязло в законна сила на 30.11.2018 г. е прието за изпълнение по реда на чл. 457 НПК Решението на Наказателния съд на Източна Фландрия, Кралство Белгия, което е влязло в законна сила на 25.06.2013 г. Приеманият чуждата присъда за изпълнение на територията на Република България български съд се е съобразил с изискването на разпоредбата на чл. 457, ал. 4 НК и е намалил размера на наказанието „лишаване от свобода“ от 25 години на 20 години, поради обстоятелството, че престъплението, за което е осъден в Кралство Белгия лишения от свобода Н.И. съответства на престъплението по чл. 116, ал. 1 и т. 6, пр. 4 и т. 9, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, чиито максимален размер съгласно посочената разпоредба в Наказателния кодекс на Република България е определен на 20 години. Както и прокурора правилно отбеляза, след приемане на едно чуждестранно решение с цел изтърпяване на наложено наказание на лишен от свобода на територията на Република България, то същото се счита, като постановено от българския съд, след което и във връзка с неговото приемане произтичат всички последици от него и при изпълнението му, съгласно разпоредбите на юрисдикцията на Република България.

В случая от събраните по делото писмени документи, както и

приложените такива в затворническото досие на лишения от свобода Н.И. е видно, че същия е постъпил в затвора в София на 20.03.2018 г. Съобразявайки справката, представена в днешното съдебно заседание от страна на Началника на затвора в гр. София и началната дата на приведеното в изпълнение наказание „лишаване от свобода“ от 20 години е видно, че към дата 15.12.2021 г. лишения от свобода Н.И. фактически е изтърпял 11 години, 7 месеца и 29 дни, от работа е изтърпял 1 година и 25 дни или всичко 12 години, 8 месеца и 24 дни. Остатъкът, който следва да изтърпи лишения от свобода Н.И. във връзка с размера на наказанието „лишаване от свобода“ от 20 години е 7 години, 3 месеца и 6 дни.

Съобразявайки всички приети по делото писмени доказателства и становищата на страните в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ намира молбата на лишения от свобода Н.И. за допустима и основателна и като такава следва да бъде уважена. Това е така, защото в случая са налице всички законно установени предпоставки за това по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1 НК според настоящия съдебен състав, а и в която насока са и представеното в днешното съдебно заседание становище на Началника на затвора – гр. София, който счита, че не само са налице двете кумулативно дадени предпоставки по чл. 70 НК, но също така е налице и предпоставката свързана с доказателствата относно поправянето и превъзпитанието на лишения от свобода Н.И., при което посочва, че са постигнати целите на наказанието заложи в разпоредбата на чл. 36 НК. Именно в тази насока и Началника на затвора, е приел, че рисковете от вреди и рецидив са сведени в ниски стойности, дефицитите по проблемните зони са преодолени, тъй като лишения от свобода Н.И. постоянно е полагал труд по време на изтърпяване на наложеното му наказание, многократно е награждаван, включително и с домашен отпуск, същия е с добри ресурси за ресоциализация, поради което и молбата му следва да бъде уважена, като предлага през изпитателния период, който бъде определен от съда да бъде наложена и пробационна мярка съобразно предоставения доклад от инспектор пробационна дейност, която да бъде в максимално допустимия от закона срок.

Въз основа на представената справка от Началника на затвора – гр. София в днешното заседание, СЪДЪТ констатира, че в конкретния случай лишения от свобода Н.И. е изтърпял към дата 15.12.2021 г. повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в размер на 20 години, поради което и в тази насока е налице първата от кумулативно дадените предпоставки за уважаване на молбата за условно предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му за изтърпяване наказание.

На следващо място СЪДЪТ констатира, че са налице и останалите кумулативно дадени предпоставки по смисъла на чл. 439а, ал. 1 НПК, а именно лишения от свобода Н.И. да има примерно поведение, да има честно отношение към труда и да е дал доказателства за своето поправяне в периода на изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в пенитенциарно заведение на територията на Република България. В тази връзка СЪДЪТ съобрази не само изготвените доклад, диференцирано психологическо изследване и доклад на инспектор пробационен надзор от

месец ноември 2021 г., но също така съобрази и представените от страна на защитата писмени документи, изготвени от компетентни служители при затворническата администрация на Кралство Белгия, които в периода на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ от лишения от свобода в пенитенциарно заведение на територията на Кралство Белгия са провели множество и различни по характер срещи с лишения от свобода Н.И., включително и със служба по медиация в хода на проведени възстановителни медиационни срещи, в хода на които са констатирани данни за поправянето на лишения от свобода Н.И. още в началния етап от изтърпяването на наложеното му наказание,. Видно е, че още в този ранен етап са констатирани данни за поправянето на лишения от свобода И., както и че неговото поведение се е отличавало с дълбоко чувство на вина и срам от извършеното деяние. Констатирано, е че той се е отнасял с уважение към жертвите и в рамките на възможното се е опитвал да поправи причинената от него вреда. Същият е изплащал обезщетение на пострадалите от парите, които е изкарвал от работата си в затвор в Гент и в затвора Ауденаарде. На следващо място, отново по време на изтърпяване на наказанието му в пенитенциарно заведение на територията на Кралство Белгия, същия се е отнасял коректно към охраняващия персонал, към затворническите институции, към останалите лишени от свобода и нито веднъж по време на престоя си в затвора не е проявил вербална или физическа агресия. От данните в писмените документи изхождащи от компетентни органи на Кралство Белгия се установява, че още по време на първоначалното изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, лишеният от свобода Н.И. е полагал труд, в резултат на който е получавал парични средства, които е превеждал на детето на жертвата от престъплението, за което е осъден. Така в резултат на всички проведени с лишения от свобода Н.И. психологични изследвания в крайния си резултат са довели до решение у компетентните белгийски власти, или още към месец октомври 2013 г., че при него се констатира нисък процент от риска на рецидив, тъй като неговия профил е определен като на лице, което може да се причисли към извършителите с нисък профил на риска от това престъпление свързано с насилие. Така посочените данни изхождащи от компетентни органи на Кралство Белгия настоящия съдебен състав посочи само и основно за да илюстрира поведението на лишения от свобода И., което същият е продължил да има или и на един по-късен етап от началото на изтърпяване на наложеното му наказание, но вече в пенитенциарно заведение на територията на Република България. В тази насока СЪДЪТ единствено и само цени представените и докладвани в днешното съдебно заседание доклади и психологически изследвания извършени по отношение на лишения от свобода И. през месец ноември 2021 г., т.к. са извършени с неговото лично участие. От същите се установява, че по време на престоя си в затвора в гр. София лишеният от свобода е бил назначен на работа в МВР болницата, с външно нощуване в сградата на болницата, стриктно е изпълнявал поставените задачи, награждаван е съгласно прогресивна система и последно за две денонощия със заповед № 173/24.06.2020 г. Същия е бил включен и в друга трудова дейност, полагал е труд, като работник поддръжка на контролно-

следови полоси и помощник-калкулант на ЗООТ Казичане. Предлаган е за награди и поощрения. При това положение и затворническата администрация към месец ноември 2021 г. е приела, че риска от рецидив при лишения от свобода Н.И. е сведен от първоначалните 48 точки определени му при постъпването му в затвора в гр. София, на 24 точки към датата на проведеното му психологическо изследване през месец ноември 2021 г. Така затворническата администрация е констатирила, че лишения от свобода И. има критично и отговорно отношение към извършеното от него престъпление, изразява искрено съжаление за стореното и това, което е причинил на жертвата, както и на собственото си семейство, полагал е труд и е бил трудово ангажиран по време на престоя си в затвора, има добри умения за управление на финансите, няма модели на изразходване на средствата, няма данни за нелегални печалби, като източник на доходи в местата за лишаване от свобода. Същият не е имал контакти с криминално-проявени лица до началния момент, в който е постъпил в място за лишаване от свобода, а контакта му с криминално проявени лица се е осъществил единствено в периода на извършване на престъплението. Констатирано, е че същия е неподатлив на манипулации от средата, в която пребивава. Няма данни да е включен към субкултурни групи и банди, а през свободното си време не се ангажирал и не извършвал правонарушения. В тази връзка затворническата администрация посочва, че освен трудовата си ангажираност, лишеният от свобода И. оползотворява времето си по време на престоя в затвора със спорт, участие в организирани мероприятия и курсове. Същият осъзнава, че употребата на алкохол е повлияла негативно върху поведението му и е довела до извършване на деянието, но независимо от това по време на престоя в мястото за лишаване от свобода няма констатирани данни за употреба на алкохол при него от страна на администрацията на затвора. Констатирани са добри нива на интелектуални възможности при него, добри умения за общуване, налична при него упоритост и автономност, уравновесеност и емоционална овладяност. Констатирано е желание да избягва конфликтни ситуации, не се наблюдава автоагресивно, агресивно и демонстративно поведение, поведението му е без враждебни и дискриминационни нагласи и прояви по време на престоя му в затвора. При него се е формирала според инспектори ИСДВР частична способност за разпознаване на проблемите и решаването им по социално приемлив начин, като в определена степен осъзнава последствията от действията си. Независимо от това същите инспектори ИСДВР са посочили, че същия притежава способност за интерпретиране на социални ситуации и има усещане за емоционалното състояние на другите, като в тази връзка търси алтернативни варианти за справяне с проблемите в случай на възникване на такива. При това и в крайния си резултат инспектор ИСДВР е заключил, че при лишения от свобода И. зони с изразени дефицити няма. Рискът от вреди не е непосредствен при него, както за самия него, така и за останалите лишени от свобода, поради което е и определен и в ниска такава стойност от 24 точки. Рискът от вреди за обществото инспектор ИСДВР обуславя единствено от характера на извършеното деяние, като го определя от нисък към среден.

Наред с това и в хода на диференцираното психологическо изследване се установява, че към момента на изследването не се наблюдават качествени и количествени разстройства на волята при лишения от свобода, тъй като същият е напълно способен да извършва съзнателно различни дейности насочени към осъществяване на предварително поставени си от него цели, като е последователен и методичен. Също така се установява, че процеса на социализация на личността е преминал при благоприятни условия и при декларирана към него подкрепяща го среда от страна на неговото семейство, тъй като в местата за лишаване от свобода получава емоционална и морална подкрепа от неговата майка и съпруга. Също така в хода на психологическото изследване е установено, че дългия престой в структурирана среда е повлиял на лишения от свобода И. да може значително да контролира първичните си желания и импулси, като рязкото отпадане на рамката на поведението, наложена в местата за лишаване от свобода вероятно няма да окаже значителен ефект на самоконтрола му при последващата му ресоциализация. Така инспектор-психолог е заключил в хода на своето изследване, или така както и инспектор ИСДВР е констатирал, че при лишеният от свобода И. няма ясно открояващи се дефицитни зони и явно демонстрирани форми на асоциални модели на поведение, както и са налице умения за справяне в нови и непознати за него ситуации при разрешаване на възникнали конфликти. От инспектор-психолог е посочено, че лишения от свобода притежава силно развито чувство за себеуважение, поведението му е насочено към спазване на установените норми, което поведение съответства на очакваното към него при последваща евентуална ресоциализация, което според инспектор-психолог води и до извода, че лишеният от свобода Н.И. сравнително лесно би се ресоциализирал в условията на свобода. Същият в тази насока според психолога не е заплаха за трета страна, защото при него няма прояви на расистко поведение, няма депресивни състояния, няма суицидни или други автодеструктивни прояви.

В заключение и инспектор психолог е посочил, че при лишения от свобода И. от постъпването му в затвора до настоящия момент не са възникнали поведенчески кризи или значими личностни промени, които да налагат задълбочени психодиагностични изследвания или спешна психологическа помощ, тъй като няма рискове и индикация от автоагресия, суицидни мисли и идеации. Също така инспектор-психолог е посочил, че при лишения от свобода Н.И. няма данни, които да насочат към широк модел на проблемни обстоятелства при И., като криминалната прогноза в голяма степен зависи от средата, в която ще потърси ресоциализация. В подкрепа на доклада на инспектор ИСДВР и заключението от диференцираното психологическо изследване изготвено от инспектор-психолог при затвора в гр. София е и доклада изготвен от инспектор „Пробация“ при затвора София, от който доклад може да се установи, че при лишения от свобода И. са постигнати значителни по степен резултати при изпълнение на прогресивната система за изпълнение на наложеното му наказание с оглед неговото поправяне и превъзпитание.

При така изложеното по-горе, СЪДЪТ при своето произнасяне

кредитира и даде вяра именно на така обсъдените писмени документи, приети като писмени доказателства по делото, като СЪДЪТ не кредитира изготвените от страна на затворническата администрация писмени документи в тази насока от месец юли 2021 г. Последните не бяха кредитирани от съда, затова защото в хода на съдебното следствие по настоящото дело бяха разпитани в качеството на свидетели инспекторите ИСДВР, които са ги изготвили, а именно С. и Б. и от показанията им се установи, че двете свидетелки, в качеството си на инспектори ИСДВР не са провеждали никакви дейности и срещи с лишения от свобода Н.И. в периода на пребиваването му на територията на ЗООТ Казичане. Напротив, от показанията на двете свидетелки се установи, че същите единствено са сменили датите на докладите, които са представяли на съда, с оглед депозираната молба от лишения от свобода Н.И. с искане за условното му предсрочно освобождаване. Единствената дейност с лишения от свобода, която служителите С. и Б. са извършвали е да връчват писма и заповеди на лишения от свобода И.. При това положение СЪДЪТ намира, че не следва да коментира предходно депозираните и приложени по делото доклади, изхождащи от инспекторите ИСДВР С. и Б., тъй като същите не почиват на обективни установени данни за поведението и личността на лишения от свобода И. по време на престоя му на територията на затворническото заведение.

Ето защо СЪДЪТ прие като правно значими за нуждите на настоящото производство по смисъла на чл. 439а, ал. 2 НПК единствено отразената информация в изготвените през месец ноември 2021 г. писмени документи от администрацията на пенитенциарното заведение по реда на чл. 155 и чл. 156 ЗИНС, но не и изготвените такива през месец юли 2021 г. Това е така, защото при изготвянето на становищата през месец ноември 2021 г. лишения от свобода е участвал, с което е дал възможност за личното и обективно обследване на неговата личност, нагласи и поведение.

При това положение и с оглед становището на Началника на затвора - София представено в днешното съдебно заседание СЪДЪТ приема, че са налице единствено положителни данни за поведението на лишения от свобода И. по време на изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в пенитенциарното заведение. СЪДЪТ също така в тази връзка отчете и данните за поведението на лишения от свобода И., които данни извежда от приложените към затворническото му досие заповеди за неговото награждаване в периода на изтърпяване на наложеното му наказание, които са общо четири на брой, както и заповедите, с които на лишения от свобода е била възлагана различна по вид трудова дейност, която той е изпълнявал. От приложените към затворническото досие заповеди е видно, че до момента И. не е бил наказван. Наказанието, което му е било наложено през месец октомври 2021 г. е било отменено от страна на АССГ с Решение от 23.11.2021 г., която заповед е определена от този съд като неправилна и незаконосъобразна.

По отношение на предпоставката дали лишения от свобода И. е имал честно отношение към труда, в тази насока по делото се представят общо

осем на брой характеристики, които изхождат от различни служители на Медицински институт на МВР, както и от Директора Медицински институт на МВР, с които същите описват И. като отзивчив, коректен, съвестен, изпълняващ възложената му работа отговорно и то в период, в който е била обявена пандемия и на територията на Република България, във връзка с Ковид-19. При това положение СЪДЪТ счита, че и тази предпоставка е налице, а именно лишения от свобода Н.И. да е дал достатъчно доказателства за честно отношение към труда.

В случая следва да бъде посочено, че действително остатъка, който следва да изтърпи И. от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ е в един висок размер. Необходимо е да се посочи, че остатъка от размера на наложеното наказание, което се търпи, независимо какъв е той, не е предпоставка, която е предвидена от законодателя по смисъла на чл. 439а, ал. 3 НПК или при преценка на основанията за постановяване на условно предсрочно освобождаване на лице лишено от свобода. Единствено правно значими за преценката на основателността на молбата на лишеното от свобода лице са предпоставките, които са визирани в разпоредбата на чл. 439а, ал. 2 НПК, и които СЪДЪТ обсъди по-горе, поради което и размера не може да бъде основание да бъде постановен отказ от постановяване на съдебен акт за условно предсрочно освобождаване.

Ето защо в заключение следва да се посочи, че при лишения от свобода отсъстват проблеми с дисциплината от една страна, както и че при него има изградени трудови умения и навици, отчетени са високите стойности на желанието му да се представи в по-благоприятна светлина, като в тази насока от всички събрани доказателства по делото може да бъде посочено, че същия има за цел да компенсира чувството си за вина, като се отчете и интелектуалното му развитие, при което са налични добри адаптивни способности и личностов ресурс за справяне с неспецифични ситуации, тъй като същия се дистанцира от конфликти и не се поддава на манипулации, при което може да се направи извод, че целите на наказанието са постигнати. В тази насока с оглед неговата евентуална следваща ресоциализация при освобождаването му от мястото за лишаване от свобода, е необходимо да бъдат отчетени представените служебна бележка и писмо-предложение за работа, изхождащи от управителя на търговско дружество „А. 2000“ ООД, с които се дава уверение за това, че в случай на освобождаване на лишения от свобода ще бъде нает на трудово правоотношение в посочената фирма, в която И. е изпълнявал трудови функции до преди процесното деяние, за което е бил наказателно санкциониран, тъй като фирмата е доволна от неговата работа и е готова да му предложи същата работа отново.

Ето защо всички обективни данни в случая сочат, че поведението на лишения от свобода Н.И. по време на пребиваването му в затвора е изцяло положително, отлично се справя с трудовите си задължения, не е наказван, риска от рецидив е снижен на 24 точки, нисък е и риска от вреди за обществото. Цялата поредица от етапи на прогресивната система е измината успешно от лишения от свобода И., налице са доказателства сочещи за поправянето му, поради което може да бъде направен окончателният извод,

че целите на наказанието по смисъла на чл. 36 НК са постигнати успешно, чрез механизмите предвидени чрез прогресивната система, както и успешно целите на наказанието биха могли да бъдат окончателно постигнати и чрез предвидените механизми, чрез института на условно предсрочното освобождаване.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде уважена молбата на лишения от свобода Н.И., поради което същия следва да бъде предсрочно условно освободен, като СЪДЪТ счита, че следва да бъде определен изпитателен срок в размер на остатъка от наложеното му наказание, което следва да изтърпи или от 7 години, 3 месеца и 6 дни, по време на който следва да се определи и пробационна мярка „Задължителни, периодични срещи с пробационен служител“, на основание чл. 70, ал. 6, вр. чл. 42а, ал. 2, т. 2 НК за срок от три години.

СЪДЪТ счита, че по този начин, в съчетание с наложената пробационна мярка, в рамките на част от изпитателния срок, довършителната корекционна работа, може да бъде ефикасно финализирана и извън условията на пенитенциарната институция, особено като се има предвид, че се касае за човек, който е осъден за първи път.

Мотивиран от така изложеното и на основание чл. 437 и следващите НПК, във вр. с чл. 70, ал. 1 НК СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА УСЛОВНО ПРЕДСРОЧНО ОСВОБОЖДАВАНЕ по отношение на лишения от свобода Н. П.И., 39 г., роден на ***** г. в град София, българин, български гражданин, осъждан, женен, със средно специално образование, безработен, с постоянен адрес: град София, кв. „*****“ ул. „*****“, ЕГН ***** като определя изпитателен срок в размер от 7 /седем/ години, 3 /три/ месеца и 6 /шест/ дни.

На основание чл. 70, ал. 6, вр. чл. 42, ал. 2 НК определя пробационната мярка „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 3 /три/ години по време на изпитателния срок от 7 /седем/ години, 3 /три/ месеца и 6 /шест/ дни.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок пред Софийски апелативен съд по реда на Глава 22 НПК.

След влизане на определението в сила затворническото досие да се върне на Началника на Затвора в София.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.00 ч.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____